

ת"פ 31771/04 - מדינת ישראל נגד עודי מחפוז

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 31771-04-13 מדינת ישראל נ' מחפוז

בפני כב' השופטת חנה מרום לומפ

בעניין: מדינת ישראל

נגד

עודי מחפוז

גור דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע בעקבות הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירה של גניבת רכב, בכר שביום 13.04.11 בסמוך לשעה 00:08, בירושלים גנב הנאשם רכב מסוג יונדי גטס השיר לגב' ענת פרידלנדר . הנאשם פרץ לרכב בדרך שאינה יודעה, שבר את מתג ההנעה של הרכב והחל בנסיעה לכיוון מחסום קלנדיה.

כאשר הגיעו למיחסם זההה הנאשם על ידי מאבטח, יצא מהרכב, נמלט מהמקום בריצה ונתפס רק לאחר מרדף.

تسקיר שירות המבחן

2. עוד הוסכם בין הצדדים כי הצדדים יטענו לעונש באופן חופשי לאחר קבלת תסקיר בעניינו של הנאשם.

3. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם בן 22 רוק המגלה מחויבות כלפי אמו ובני משפחתו וمسיע בצרפתם. אביו של הנאשם תושב הרשות הפלשתינית, מעורב בפלילים, המרצה כתע עונש מסר וסובל מבעיות התמכרות ועל רקע זה נעדן מהבית. בני משפחתו של הנאשם סובלים ממחסור כלכלי חמור ולעתים ידים אינה מוגנת קנית מוצרי מזון בסיסיים, המשפחה מתקיימת מהכנסותיו של הנאשם ושנים מהחו וכן מקצת אבטחת הכנסת אותה מקבלת האם מן מהמוסד לביטוח לאומי.

4. קצינת המבחן מסרה כי הנאשם עזב את לימודיו לאחר שהשלים 7 שנות לימוד, הוא אינו יודע קרוא וכותב, ומazel עזב את מערכת החינוך הוא עובד באופן מזדמן בשיפוצים. עוד מסרה קצינת המבחן כי הסיכון הנש��ן מן הנאשם הוא בדרגה בינונית.

5. אשר לביצוע העבירה, קצינת המבחן מסרה כי הנאשם מקבל אחריות חלקית בלבד, מטשטש את חומרת

ימוד 1

העבירה ו מביע נזקיות וכוכנות לקלול סיוע במסגרת הליך טיפול. קצינת המבחן סקרה כי הרקע לביצוע העבירה הוא אישיות בלתי בשלה ודימוי עצמי פגוע, וזאת בשל הידרור דמותו הורית סמכותית ומצבת גבולות. נוכח נסיבות אלה ורצונו של הנאשם להשתלב בטיפול, ולאחר שהנאשם צער ונעדר הרשות קודמות, קצינת המבחן המליצה כי יוטל על הנאשם עונש של מבחן ושל"צ בהיקף של 180 שעות.

טיעוני ב"כ הצדדים והנאשם

6. ב"כ המאשימה עתר למתחם עונש הולם של בין 12 ל- 30 חודשים מאסר וזאת בהתחשב בחומרת עבירות גניבת הרכב וכן בהתחשב במרדף שהתבצע אחר הנאשם. ב"כ המאשימה הדגישה את הצורך בעינוי מרעיתה כדי להילחם בתופעת גניבת הרכב וכן ביקש בית המשפט לדוחות את המלצה שירות המבחן ולהעדי שיקולי גמול והרתה על פני השיקול השיקומי.

7. ב"כ הנאשם הדגישה כי העינוי היא אינדיבידואלית וכן הדגישה את הנسبות המייחדות של תיק זה וביקש כי בית המשפט יעדיר להמלצת שירות המבחן. ב"כ הנאשם ציין, כי הנאשם שהוא מספר ימים במעצר, בהמשך שוחרר למעצר בית מלא עד ליום 13.11.03. לאחר מכן, התאפשר לנائب לצאת ממעצר הבית לצורך עבודה והוא נמצא בתנאים אלה עד היום, כאשר הוא לא הפר את תנאי השחרור. עוד טען ב"כ הנאשם כי פרנסת המשפחה תלויה בנאשם.

ב"כ הנאשם טען כי תיקון 113 מאפשר לבית המשפט לחרוג ממתחם העונש הולם מטעמי שיקום. וביקש כי בית המשפט יאמץ דרך זו נוכח המלצה שירות המבחן.

8. הנאשם הביע חריטה על מעשיו, מסר כי לא יחזור על מעשים מסוג זה וביקש מביהם"ש להתחשב בו שכן הוא המפrens היחיד של בני משפחתו.

מתחם העונש הולם

9. בבואו לשקל את מתחם העונש הולם אתחשב בערך החברתי המוגן, אשר המחוקק ראה צורך רב לבצר את מעמדו וקבע פרק מיוחד בחוק העונשין בו נקבעו עונייש מקרים חמורים לצד עבירות אלה.

10. אשר לנسبות ביצוע העבירה אתחשב בכך שמדובר בעבירה לה קדם תכנון מוקדם, שכן הנאשם ידע כיצד להיכנס לרכב, לשבור את מערכת ההנעה, להניע את הרכב ואף התקדם עם הרכב לכיוון השטחים. עוד אתחשב בכך שלאחר שהנאשם נתפס הוא נמלט מהמקום ונתפס לאחר מרדף.

11. כמו כן, אתחשב בכך שהנאשם גרם נזק בפועל לרכב וכן היה עלול לגרום נזק רב יותר לו היה משלים את חציית המהסום ומעביר את הרכב לשטחים. עוד יזכיר כי מלבד הנזק לרכוש עצמי, גרם נזק לחברה כולה בשל הוצאות

הביטוח הגבות הוגבהת על כל בעלי הרכבים. יודגש כי בעבירות מסווג זה נגרמת עוגמת נשך נוספת לנפגע העבירה מעבר לנזק לרכוש, וזאת בשל הפגיעה בתוחלת הביטחון האישי. מנגד אתה שבחב בכך שעבירת גניבת הרכב לא הושלמה והרכב הוחזר.

12. בנסיבות אלה ובהתחשב בפסיקת הנהוגת אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בשל מעשה זה הוא בין 9 ל- 24 חודשים מאסר. (ר' בת.פ. 12-06-12, 10959-03-12, ת.פ. 12-02-12, 6317-09-11, ת.פ. 18914-07-12 ובת.פ. 6312-02-12, עפ"ג 5832-07-13, 11136-02-13 ועפ"ג 7078-03-13).

13. למורת המלצה שירות המבחן להטלה עונש של של"צ ומבחן, נכון חומרת העבירה והצריך לתת דגש להגנה על הציבור ולהרatitude הרבים, ומאחר שהנאשם טרם החל בהליך טיפול של ממש, ולא ברורים המנים לביצוע העבירה והקשר בין הצורך בטיפול לבין ביצוע העבירה, לא מצאתי לחזור ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום אלא התחשבתי בתסוקיר החיוויי בקביעת העונש המתאים.

14. י הציון בהקשר זה, כפי שנפסק ברע"פ 13/13 **אליהו מאירוב נ' מדינת ישראל**(ניתן 30.4.13) בפסקה 13 לפסק הדין, "כ"י על אף חשיבות המלצותיו של שירות המבחן, גזירת הדין נעשית בידי הערכת השיפוטית ומכאן שעדמת שירות המבחן, אינה אלא אחד השיקולים העומדים בפני בית המשפט בבואו לגזר את דיןו של הנאשם - לעיתים יאמץ בית המשפט את המלצה של השירות המבחן במלואה, לעיתים יאמץ אותה בחלוקת ולעתים ידחה אותה מכל וכל. כל עניין ונסיבותו הוא, וכל מקרה יבחן לגופו, תוך מתן משקל ראוי להמלצת שירות המבחן".

15. רק לאחרונה הדגש בית המשפט המחויז בתל אביב בקשר לעבירות של סחר בסמים, כי הליך שיקומי אין פרושו התעלמות מעקרונות ההלימה ורוח הדברים יפה אף לעניינו:

"אכן, גם בדיון תיקון 113 לא נעלם מקומו של השיקום והוא תופס מקום נכבד מכך כאמור בסעיף 40 ד לחוק העונשין. אולם תרגומו של עקרון השיקום לכל ענישה צריך להישנות במידות תוך התאמת הענישה לנסיבות הקונקרטיות. ענייננו, השיקום אינו יכול לשאת על גבו את משקל ההתעלמות מכל הערכיהם האחרים אותן אמרה הענישה לבטא. "חוותנו לציבור" (כפי שהגדיר זאת בית-משפט קמא) מתבטאת בכך, שהענישה תבטא ותכמת את עקרון השיקום ואת עקרון ההלימה זה לצד זה ולא תתעלם מעקרון ההלימה כלל".

(עפ"ג 13-11-19 **מדינת ישראל נ' הבר** ניתן ביום 2.1.14)

העונש המתאים

16. בבואי לזכור את דיןו של הנאשם אשכול לפחות את גלו הצעיר של הנאשם, את נסיבותו האישיות היותו ב-

למשפט מרובת ילדים וכן שהנאשם מסויע בפרנסת משפחתו. עוד אתה שבספר במעמדתו הראשונה והיחידה בפליליים וכי הנאשם לך אחריות למשاوي והבע עליהם חרטה כנה.

17. כמו כן, אתה שבספר בתקופה הארוכה בה שהה הנאשם בתנאים מוגבלים, תחילת כ- 7 חודשים במעטם בית מלא, ובהמשך כ- 3 חודשים במעטם בית חלקי.

18. עוד אשקל את הצורך בהרעתה הנתבעת הנאשם ובהרעתה עבריין נספים מלכע עבירות הפוגעות ברכוש החולת בכלל גניבת רכב בפרט.

באשר למהות העבירה, אין לי אלא להפנות לדברים שנאמרו בבית המשפט העליון:

"**העבירות מן הסוג הזה הינם בבחינת 'רעה חולה' שפגיעתן היומיומית ביחידים ובציבור היא בלתי נסבלת. על פי הנתונים הידועים לכל, התופעה של גניבת כלי רכב מתעצמת והגיעה להיקפים מדהימים. אין זאת אלא שהקלות הרבה שבה ניתן לבצע עבירות מן הסוג הזה והקושי לאתר את המעורבים ולהביאם לדין - מעודד עבריין לשלוח ידם בעברייןנות הזאת למען תאותות בצע.**" (ראה ע"פ 5128/97; 344/98 עלא מנטור נ' מדינת ישראל (לא פורסם));

.19

על דברים

אליה שב וחזר בית המשפט העליון ברע"פ 6163/07 **חדרה מוחמד ואח'** נגד **מדינת ישראל** (ניתן ביום 08/05/2008). שם נקבע, כי גניבות הרכב עודן בבחינת 'מכת מדינה' המחייבות עונשה מרביתה, (ראה שם פסקה 13) וכן הוסיף שם המשנה לנשיאה כב' השופט א' ריבלין:

"**עבירות הרכוש מן הסוג הזה הן עבירות חמורות שפגיעתן רעה; יש בהן כדי לפגוע באזרחים תמיימי דרך ולשבש את אורח חייהם ואת איצות החיים. העונש יהיה להן הוא, כלל, עונש חמור.**"

20. אשר על כן לאחר ש שקלתי את הנسبות לחומרה ולקולא החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים כדלקמן:

.א. 9 חודשים מאסר.

.ב. 12 חודשים מאסר, הנאשם לא ירצה עונש זה, אלא אם יעבור במשך שנתיים מיום שחררו על עבירה לפי פרק יא' סימן ה' לחוק העונשין.

זכות ערעור לביהם"ש המחויזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ט אדר תשע"ד, 19 פברואר 2014, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.

עמוד 4

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

